

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/513/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213205516
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213205516.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Tomáš Kušnír, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1. H. T., nar. XX. XX. XXXX, 2. Y. T., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom W., T. XXX/XX, o zaplatenie sumy 2.178,69 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 5. novembra 2014 č. k. 10C/162/2014-103 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 1 písm. a/, b/, § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30. 06. 2007, § 52 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, 2, § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom ich charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis, a preto ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Predmetom konania je zaplatenie dlžnej sumy vyplývajúcej z povinnosti odporkyne splácať pôžičku. Toto právo sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Prvá splátka bola splatná 20. 10. 2005, posledná šesťdesiata 20. 09. 2011, avšak právny predchodca navrhovateľa vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 20. 10. 2006. Táto skutočnosť je preukázaná písomným podaním navrhovateľa zo dňa 20. 06. 2014, ako aj prehľadom obrátov na zmluve (v spise č. I. 58), čiže premlčacia doba pre uhradenie dlžnej sumy vo výške 2.326,79 eura plynula od 21. 10. 2006 a uplynula dňom 21. 10. 2009. Nakoľko návrh bol podaný súdu až 19. 03. 2013, súd konštatoval, že pohľadávka navrhovateľa v celom rozsahu je premlčaná a vzhľadom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 01. 05. 2014 nie je možné priznať navrhovateľovi úspech, a preto s poukazom na ustanovenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka návrh pre premlčanie pohľadávky v celom rozsahu zamietol. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzavretú účastníkmi konania dňa 03. 03. 2009 súd nepovažoval za právne relevantný dôkaz, pretože znovu ide o vopred formulované tlačivo, v ktorom hlavný dôraz je kladený

na formu splatenia záväzku, podľa splátkového kalendára. V texte Dohody chýba prehlásenie o tom, že osoby uvedené v bode 1.2 (alebo 1.3) vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Odporcovia si nemuseli byť vedomí, aké právne následky pre nich má uznanie premlčaného právneho nároku podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Možno konštatovať, že sa jedná o nekalú obchodnú praktiku, ak tak výraznú právnu skutočnosť, a to uznanie premlčaného záväzku, si navrhovateľ zakomponuje do dohody o uzavretí splátkového kalendára týkajúceho sa predovšetkým splácania dlhu v mesačných splátkach. Spotrebiteľské právo znamená poskytovanie ochrany subjektom spotrebiteľom, a to proti organizáciám, ktoré môžu zneužívať svoje ekonomické postavenie a právne vedomosti proti spotrebiteľovi, ktorý si nedostatočne uvedomuje záväzky, ktoré prijíma v spotrebiteľských zmluvách. V konaní navrhovateľ neosvedčil skutočnosť, že k súhlasu s uznaním premlčaného záväzku odporcovia pristúpili až po tom, čo im bol dostatočne objasnený inštitút uznania premlčaného záväzku. Nepostačuje vyjadrenie navrhovateľa, že k podpísaniu dohody neboli odporcovia donútení, ale treba preukázať, že si boli vedomí toho, že uznávajú premlčaný dlh. Následky premlčaného dlhu v dohode nie sú uvedené. Od obvyčajného spotrebiteľa sa neďá predpokladať, že bude vedieť o následkoch uznania premlčaného dlhu, keď ani samotná osoba poverená navrhovateľom na uzatvorenie takejto dohody nepozná význam premlčania pohľadávky. Súd konštatoval, že zo strany navrhovateľa nebola preukázaná tá skutočnosť, že pri podpise Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu boli odporcovia poučení o následkoch uznania premlčaného dlhu, resp. že o týchto následkoch premlčaného dlhu už vedeli predtým. Vzhľadom na uvedené súd s poukazom na námietku premlčania vznesenú odporcami, ako aj na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., konštatujúc, že právny nárok navrhovateľa je premlčaný, návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a náhradu trov konania odporcom nepriznal, pretože im žiadne trovy nevznikli.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, domáhajúc sa ním zmeny napadnutého rozhodnutia a vyhovieť návrhu v celom rozsahu, resp. zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V podanom odvolaní vytkol súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. Poukázal na to, že dňa 03. 03. 2009 odporkyňa v 1. rade a odporca v 2. rade podpísali Dohodu o uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej odporkyňa v 1. rade uznala a odporca v 2. rade pristúpil a uznal záväzok voči navrhovateľovi, čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splatiť dlh. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka dlh zaplatiť. Podpisom Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku došlo k naplneniu ustanovenia § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, tzn. k prerušeniu plynutia premlčacej doby a k plynutiu novej 10-ročnej premlčacej doby, pričom k tomu, aby nastali uvedené účinky, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. Predmetná dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Zároveň poukázal na skutočnosť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Účelom ochrany spotrebiteľa v žiadnom prípade nemôže byť zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje. Prístupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa za splnenie svojich povinností. Pokiaľ by súd posúdil predmetný úverový vzťah podľa ustanovení Obchodného zákonníka, následne aj účinky dohody je potrebné vyhodnotiť v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Ďalej uviedol, že nemôže súhlasiť s tým, aby súd na daný prípad aplikoval ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť 01. 05. 2014. Právna úprava platná do 30. 04. 2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Aplikáciou ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Priamym aplikovaním § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. súd taktiež porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a o odvolaní navrhovateľa rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Predmetom konania je návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.178,69 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 1.303,22 eura, ročným úrokom z omeškania vo výške 18,25% zo sumy 1.980,63 eura od 22. 05. 2009 do zaplatenia, ako i náhrada trov konania. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že dňa 21. 12. 2005 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou v 1. rade uzatvorená Zmluva č. 7009815, na základe ktorej sa odporkyňa v 1. rade zaviazala poskytnuté finančné prostriedky uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporkyňa si túto zmluvnú povinnosť nespĺnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovala sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok v celkovej výške 2.175,63 eura. Odporcovia v 1. a 2. rade uznali záväzok v Dohode o uznaní záväzku, pričom odporca v 2. rade pristúpil k záväzku podľa § 533 a nasledovné Občianskeho zákonníka. Dlžná suma 2.178,69 eura pozostáva z neuhradenej istiny úveru v tejto výške. Na pojednávaní konanom na súde prvého stupňa dňa 16. 07. 2014 odporkyňa v 1. rade vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa, z ktorého dôvodu žiadala podaný návrh zamietnuť. Následne súd prvého stupňa na pojednávaní konanom dňa 05. 11. 2014, na ktorom vykonal dokazovanie i výsluchom svedka H., vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že nárok navrhovateľa na plnenie, uplatnený podaným návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 19. 03. 2013, je premlčaný, z ktorého dôvodu správne podaný návrh zamietol. K uvedenému odvolací súd udáva, že splatnosť celého dlhu odporkyne v 1. rade vyplývajúceho zo záväzku odporkyne v 1. rade vzniknutého na základe Zmluvy č. 7009815, vzhľadom

na odstúpenie veriteľa od zmluvy zo dňa 30. 01. 2006 (č. I. 75) nastala dňa 05. 02. 2006, t.j. po uplynutí troch dní od doručenia odstúpenia od zmluvy odporkyňi v 1. rade, keď v konaní bolo odporkyňou v 1. rade preukázané, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 30. 01. 2006 prevzala dňa 02. 02. 2006, pričom súčasne v zmysle výzvy veriteľa v odstúpení od zmluvy bola povinná dlh splniť do troch dní od doručenia odstúpenia. S ohľadom na uvedené potom, pri správnej aplikácii právnych predpisov na danú vec súdom prvého stupňa, odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, dospel k záveru, že počiatok plynutia premlčacej doby je daný dňom 06. 02. 2006, t. j. dňom nasledujúcim po splatnosti celého dlhu odporkyne v 1. rade, a nie dňom 21. 10. 2006 tak, ako ustálil súd prvého stupňa. Uvedený záver však nič nemení na skutočnosti, že navrhovateľ podal návrh na súd po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňom 06. 02. 2009. Ak potom súd prvého stupňa konštatoval, že nárok navrhovateľa je premlčaný, takýto záver súdu prvého stupňa je správny.

Právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom a odporcami je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že v danom prípade pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu (zo dňa 03. 03. 2009) došlo zo strany navrhovateľa k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe. Dohoda je nazvaná ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, v rámci ktorej sa navrhovateľ sa pod zámienu uzavretia dohody o splátkovom kalendári snaží dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. O tom svedčí aj umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu do časti forma splatenia záväzku, ktorá obsahuje dojednanie, podľa ktorého dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Táto časť teda nie je umiestnená v časti uznanie záväzku, kde by sa takéto umiestnenie dalo očakávať a kde by sa predpokladalo, ale skryté do časti - dohoda o uzavretí splátkového kalendára. Odvolací súd ďalej udáva, že v predmetnej dohode mal odporca v 2. rade pristúpiť k záväzku, ktorý mala odporkyňa v 1. rade voči právnemu predchodcovi navrhovateľa. Pristúpenie k záväzku je pritom koncipované len jednou vetou v rozsahu „osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb.“ pričom v uvedenej dohode nie je vôbec uvedené, k akému záväzku odporca v 2. rade pristupuje, aké sú následky tohto pristúpenia, je tu len odkaz na ustanovenie § 533 Občianskeho zákonníka, keď bežný spotrebiteľ nemusí ani vedieť, čo samotný význam slova pristúpenie k záväzku znamená. Už samotný názor Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nezodpovedá obsahu, z ktorého mieni navrhovateľ pristúpenie k záväzku odvodzovať. Aby sa však dalo pristúpenie vyvodiť pri nezodpovedajúcom názve z obsahu, muselo by v ňom byť vyjadrené o to zjavnejšie. Obsah však iba identifikuje osobu v pozícii pristupujúceho, bez špecifikácie záväzku, ku ktorému má pristúpiť a ďalej u nej konštatuje hneď uznanie záväzku tam špecifikovaného ako záväzku zo zmluvy č. 7009815. Pre absenciu jednoznačného vyjadrenia, že odporca v 2. rade pristupuje k záväzku, absenciu identifikácie záväzku, ku ktorému mala pristúpiť, nie je z listiny Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku skutočne jednoznačne zrejmé, že zachytáva prejav vôle odporcu v 2. rade, ktorého obsahom by bol úmysel stať sa navrhovateľovým dlžníkom vo vzťahu k presne identifikovanému záväzku. Pokiaľ tak odporca v 2. rade platne nepristúpil k záväzku odporkyne v 1. rade, nemohol tento záväzok ani uznať. Rovnako možno konštatovať, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Uvedené je potrebné konštatovať o to viac, že pracovník navrhovateľa, ktorý s odporcami predmetnú dohodu uzatváral sa pred súdom prvého stupňa vyjadril, že náplňou jeho práce pre navrhovateľa bolo kontaktovať odporcov za účelom dohodnutia splátkového kalendára, pričom nemal vedomosť o tom, či je pohľadávka navrhovateľa premlčaná a sám nevie, čo znamená premlčanie pohľadávky, preto o tomto nemohol odporcov ani poučiť.

S ohľadom na dôvody podaného odvolania navrhovateľa, obsahom ktorého je i námietka navrhovateľa voči aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 270/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 01. 05. 2014, na danú právnu vec a následné posúdenie premlčania nároku navrhovateľa súdom prvého stupňa ex offo, a to napriek tomu, že navrhovateľ podal návrh na súd pred účinnosťou ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., odvolací súd udáva, že dôvodom, pre ktorý bolo potrebné prihliadnúť na námietku premlčania uplatneného nároku bola predovšetkým skutočnosť, že odporkyňa v 1. rade pred

súdom prvého stupňa vzniesla námietku premlčania, ktorá bola dôvodne vyhodnotená za opodstatnenú. Skutočnosť vznesenia námietky premlčania odporkyňou v 1. rade súd prvého stupňa pritom správne konštatoval v napadnutom rozhodnutí. K navrhovateľom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného od 01. 05. 2014 odvolací súd poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR (3MCdo/12/2014) a na to, že právny predpis (zákon č. 250/2007 Z. z.), ktorého súčasťou je ustanovenie § 5b, nemá prechodné ustanovenia, z ktorého dôvodu je potrebné ustáliť taký záver, že od účinnosti tohto ustanovenia sa toto ustanovenie vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

S ohľadom na dôvody uvedené vyššie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešným odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnili.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.